

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie

TISKOVÁ ZPRÁVA č.38

V Lucemburku dne 27. března 2014

Rozsudek ve věci C-314/12

UPC Telekabel Wien GmbH v. Constantin Film Verleih GmbH a
Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

Poskytovateli internetového připojení lze nařídit, aby svým klientům zablokoval přístup k webovým stránkám, které porušují autorské právo

Takový soudní příkaz a jeho výkon musí nicméně zajistit spravedlivou rovnováhu mezi dotčenými základními právy

Constantin Film Verleih, německá společnost, která je nositelkou práv zejména k filmům „Viking Vicky“¹ a „Symptom Pandorum“, a dále společnost Wega Filmproduktionsgesellschaft, rakouská společnost a nositelka práv k filmu „Bílá stuha“², zjistily, že jejich filmy lze bez jejich souhlasu sledovat a dokonce i stahovat z webových stránek „kino.to“³. Na návrh těchto dvou společností zakázaly rakouské soudy společnosti UPC Telekabel Wien, poskytovateli internetového připojení se sídlem v Rakousku, poskytovat svým klientům přístup k těmto webovým stránkám. Společnost UPC Telekabel je toho názoru, že vůči ní nelze takový soudní příkaz vydat. V rozhodné době totiž neměla žádný obchodní vztah k provozovatelům webových stránek kino.to a ani se nikdy neprokázalo, že by její zákazníci jednali protiprávně. UPC Telekabel také tvrdí, že každé z případných blokačních opatření lze technicky obejít. Nakonec dodává, že některá z těchto opatření jsou nadměrně nákladná.

Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko), jemuž byl spor předložen v posledním stupni, žádá Soudní dvůr o výklad unijní směrnice o autorských právech⁴, jakož i základních práv zakotvených unijním právem. Směrnice upravuje možnost nositelů práv požádat o vydání soudního příkazu vůči zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování jejich práv⁵. Společnost UPC Telekabel má za to, že ji nelze považovat za zprostředkovatele v tomto smyslu.

V rozsudku vydaném dnešního dne Soudní dvůr odpovídá, že osoba, která na webových stránkách zpřístupňuje předměty požívající autorskoprávní ochrany bez souhlasu nositele práv, využívá služeb společnosti, která poskytuje internetové připojení těm osobám, které si tyto předměty prohlížejí. Takový poskytovatel internetového připojení, jako je společnost UPC Telekabel, která umožňuje svým klientům přístup k předmětům požívajícím autorskoprávní ochrany, které jsou zveřejňovány na internetu třetí stranou, je zprostředkovatelem, jehož služby jsou využívány k porušování autorského práva.

Soudní dvůr v tomto ohledu zdůrazňuje, že směrnice, jejímž účelem je zaručit nositelům práv vysokou ochranu, nevyžaduje zvláštní vztah mezi osobou porušující autorské právo

¹ „Wickie und die starken Männer“ v původním znění.

² „Das weiße Band“ v původním znění.

³ V průběhu června 2011 ukončily tyto webové stránky provoz po zásahu německé policie vedeném proti jejím provozovatelům.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

⁵ Stran této možnosti již Soudní dvůr judikoval, že unijní právo brání jakémukoli soudnímu příkazu přijatému vnitrostátním soudem, jímž je poskytovateli připojení uloženo zavést systém filtrování k zabránění protiprávnímu stahování souborů, který je použitelný vůči všem jeho zákazníkům bez rozdílu, preventivně, výlučně na jeho náklady a bez časového omezení (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 24. listopadu 2011, Scarlett Extended, [C-70/10](#), jakož i [TZ č. 126/11](#)). Soudní dvůr také judikoval, že provozovateli sociální sítě dostupné na internetu nelze uložit povinnost zavést obecný systém filtrování vztahující se na všechny uživatele za účelem prevence protiprávního užívání hudebních a audiovizuálních děl (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2012, SABAM, [C-360/10](#), jakož i [TZ č. 11/12](#)).

a zprostředkovatelem, vůči němuž lze vydat soudní příkaz. Stejně tak není nutné prokázat, že klienti poskytovatele internetového připojení skutečně sledují předměty autorskoprávní ochrany zpřístupněné na webových stránkách třetí strany, neboť směrnice vyžaduje, aby opatření, která musí členské státy přijmout k dosažení souladu s touto směrnicí, měla za cíl nejen ukončení porušování autorského práva a práv s ním souvisejících, ale také předcházení jejich porušování.

Oberster Gerichtshof si dále přeje vědět, zda základní práva uznaná na unijní úrovni brání tomu, aby vnitrostátní soud prostřednictvím soudního příkazu zakázal poskytovateli internetového připojení poskytovat svým zákazníkům přístup k webovým stránkám, na nichž jsou online zpřístupňovány předměty ochrany bez souhlasu nositelů práv, pokud tento soudní příkaz neupřesňuje, jaká opatření musí tento poskytovatel připojení přijmout, a pokud tento poskytovatel může uniknout sankcím postihujícím porušení uvedeného příkazu prokázáním toho, že již přijal všechna opatření, jež po něm lze rozumně požadovat.

V této souvislosti Soudní dvůr uvádí, že v rámci takového soudního příkazu kolidují autorská práva a práva s nimi související (která jsou součástí práva duševního vlastnictví) především se svobodou podnikání, které požívají hospodářské subjekty (jako jsou poskytovatelé internetového připojení), jakož i právem uživatelů internetu na informace. V případě kolize několika základních práv musí přitom členské státy dbát na to, aby vycházely z výkladu unijního práva a vlastních právních předpisů, který umožňuje zajistit spravedlivou rovnováhu mezi těmito základními právy.

Pokud jde konkrétně o právo na svobodu podnikání poskytovatele internetového připojení, má Soudní dvůr za to, že uvedený soudní příkaz podle všeho nezasahuje do samotné podstaty tohoto práva, jelikož ponechává určení konkrétních opatření, jež mají být přijata k dosažení sledovaného výsledku, na volbě adresáta. Ten, jemuž je soudní příkaz určen, si může zvolit taková opatření, která nejlépe odpovídají jemu dostupným zdrojům a možnostem a jsou slučitelná s ostatními povinnostmi a výzvami, s nimiž se musí vypořádávat při výkonu činnosti, a která mu umožňují zprostit se odpovědnosti prokázáním toho, že přijal všechna opatření, která po něm lze rozumně požadovat.

Soudní dvůr proto shledává, že dotčená základní práva takovému soudnímu příkazu nebrání za dvou podmínek, a to, že opatření přijatá poskytovatelem internetového připojení zbytečně nezbavují uživatele možnosti využít oprávněného přístupu k dostupným informacím⁶ a vedou k zabránění nebo alespoň ke ztížení a skutečnému odrazování uživatelů internetu od prohlížení předmětů autorskoprávní ochrany, které byly na internetu zpřístupněny neoprávněně a za porušení práv duševního vlastnictví⁷. Soudní dvůr upřesňuje, že uživatelé internetu, stejně jako poskytovatel internetového připojení, musí mít možnost uplatnit svá práva u soudu. Splnění těchto podmínek pak musí ověřit vnitrostátní orgány a soudy.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

⁶ Za účelem dodržení práva uživatelů internetu na informace.

⁷ Za účelem dodržení práva duševního vlastnictví nositelů práv.